

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraenesis De Eleemosyna

Alardus <Aemstelredamus>

[Köln], 1545

VD16 A 1250

Animi promptitudinem potius attendi quam datum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63012)

DE ELEEMOSYNA.

Animi promptitudinem potius attendi quam datum.

CHrysoſtomus de pœnitētia homil. ſeptima.
Ac uelut regina ingrediente, nullus cuſtodū
iſſis in portis poſitorum audet interrogare
quæ ſit, aut unde iter agat, magis uero illico ſuſci-
piunt om̄es. Sic & eleemoſyna regina omnino eſt,
eū deo ſimilē faciens. Eſtote, inquit, miſericordes
ſicut pater ueſter cœleſtis. Pennata eſt enim & Ie-
uis, aureas habens alas, ipſos ſupra modū delectās
angelos. Ibi, inquit, pennæ colūbæ deargentatæ, &
poſteriora doſi eius in pallore auri. Apud ipſum
regale thronū perſiſtit. Cum iudicamur, imminet,
tormentis que nos eripit, ſuis cōplectens & prote-
gens alis. Hanc uult deus, atque adeo uſque diligit,
ut multa de hac ipſe diſputet. Vidua & orphanus
& pauper, inquit, reficietur ab ea. Vult appellari
deus miſerator, & miſericors ſuper om̄em terrā.
Ipa em̄ eleemoſyna humanum genus ſanauit. Niſi
em̄ miſertus fuiſſet, uniuerſa fortasſe periſſent. Ipa
nos exiſtentes hoſtes, deo reconciliauit: ipſa infini-
ta operata eſt bona, ipſa filiū dei cōpulit ſeruum fie-
ri, & ſemetipſum exinanire: hanc æmulemur, per
quā ſaluati ſumus, hanc amemus. Nihil em̄ Chriſtia-
no tam ſe fert charactricē, quantum eleemoſyna:
hanc & infideles quique mirantur. Multis enim &
ipſi in locis dei miſericordiā petimus, & ad ipſum
dicimus: Miſerere mei deus ſecundum magnā miſe-
ricordiam tuā. Prius ipſi incipimus, magis uero nō
priores incipimus. Iam em̄ & ipſe ſuam nobis mi-
ſericordiam præoſtendit, uel ſaltē ſecundi ſimus.

H

DE ELEEMOSYNA.

Si enim homines misericordes, quamuis infinita commiserint peccata, miserentur, quanto magis deus? Audi Prophetam dicentem: Ego quasi oliua fructifera in domo domini. Eiusmodi simus. Neque enim satis est oliuam fieri solum, at fructiferam. Sunt qui miserantes parua dant ipso anno labente, aut omni hebdomoda, uel parua quid exhibentes: hi oliua quidem sunt, non fructifera & uera, sed arida: quod quidem miserentur, oliuæ: quod autem non propter aut ex animo, non fructiferæ. Sed ut fructiferi simus, sæpe numero diximus, & nunc dico. Non dantis mensura eleemosynæ magnitudo metitur, sed dantis proposito. Non enim dederis ueluti uidua, quæ totas opes exhaustit ex tota anima. Exemplum id & ipsi imitemur, quo minus de se desperet, quasi ex proposito non dederis: dederunt quidam capillos in templi structuram, neque repulsam passi sunt. Sed aurum si quidem habentes, capillos si attulissent, maledicti: si uero habentes solum id ipsum tulerunt, accepti. Propterea & Cain accusatur, non quasi uilia obtulerit, sed quod eorum quæ habuerit, uilia obtulit. Maledictus, inquit, qui habet masculum & feminam, corruptum deo obtulerit, non solum maledictus dicitur, sed qui habet, inquit, & parcit. Si quis autem non habet, à crimine liberatur, magis autem mercedem habet, modo sententia, propositoque talis ad cõseruum flectatur, atque sibi in pacifica mansuetudine respondeat usque ad calcem aquæ frigidæ. Da indigenti, & tribulato compatere. Si uero hæc minus habueris, uel suspirium si profers,

DE ELEEMOSYNA.

atque omne tribuisti. Nam & in somnis oculus te uidit quod habueras dedisse. Quid enim duobus obolis uilius, quid capillis minus, ac farinæ floribus? & tamen hæc placuerunt magis, quam uituli, quam aurum. Etenim in eo quod quis habet, acceptus, haud in eo quod non habet, & quod tua habuerit manus, eo benefacit. Quare indigentibus libenter tribuamus opportuna, quanquã modica sint, quãuis parua. Eandem cum illis accipiemus mercedem, qui plura impendunt, magis autem maiorem talenta decem milia præferentibus, modo cum proposito. Hæc agentes, atque ineffabiles dei thesauros assequemur, quæ non audiamus modo, sed & operibus comprobemus.

Gregorius Nazianzenus de cura pauperum oratione decimasexta: Da parum quid indigenti, non enim paruum est ei, qui omnium est egenus, imo nec Deo, si pro uiribus dederis. Da pro magno promptitudinem, si nihil habes, uel lachrymulam, magnum remedium est afflicto misericordia, quæ ex animo procedit, compassio enim uera multum calamitatem subleuat. non sit homo tibi homini pecude uilior, quæ in foueam cecidit uel aberrauit. illud enim te lex extrahere & reducere iubet.

Elcemosynæ magnitudinem non iudicari in pecuniarum multitudine, sed in dantium promptitudine.

CHrysoſtomus ad populū Antiochenū homil. tricesimaquarta, de studio circa dei desiderium

H ij